

32004D0015

L 5/76

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

9.1.2004

DECYZJA RADY
z dnia 22 grudnia 2003 r.
zmieniająca część II pkt 1.2 Wspólnych Instrukcji Konsularnych oraz ustalająca nowy Załącznik do
Wspólnych Instrukcji Konsularnych

(2004/15/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

prawa krajowego w okresie sześciu miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji przez Radę.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 789/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. zastrzegające dla Rady uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do niektórych szczegółowych przepisów i procedur praktycznych rozpatrywania wniosków wizowych ⁽¹⁾,

- (5) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja stanowi rozwój postanowień dorobku Schengen, w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽²⁾, objętych obszarem określonym w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE w sprawie niektórych warunków stosowania tego Układu ⁽³⁾.

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Możliwość reprezentowania jednego Państwa Członkowskiego przez inne Państwo Członkowskie w państwie trzecim przewidziana w części II pkt 1.2 Wspólnych Instrukcji Konsularnych (WIK) jest obecnie ograniczona do przypadku, gdy Państwo Członkowskie zwracające się o reprezentację nie ma swojej reprezentacji w tym państwie trzecim.
- (2) Ze względu na znaczny wzrost liczby wniosków o wize wjazdowe do obszaru Schengen, w odniesieniu do wydawania jednolitych wiz w państwach trzecich istnieje obecnie konieczność synergii środków rozmieszczonych przez Państwa Członkowskie oraz współpracy i racjonalizacji umiejscowienia służb, których zadaniem jest rozpatrywanie wniosków wizowych. Dlatego wydaje się konieczne zapewnienie możliwości reprezentowania Państwa Członkowskiego przez inne Państwo Członkowskie w państwie trzecim, nawet gdy ma już ono swoją reprezentację w tym państwie, pod warunkiem uczciwego podziału między Państwami Członkowskimi.
- (3) Ponadto, z powodu przejrzystości, właściwe jest opracowanie nowego Załącznika do WIK dotyczącego przeglądu reprezentacji dla wydawania jednolitych wiz.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i w związku z tym nie jest nią związana ani nie podlega jej stosowaniu. Uwzględniając, że niniejsza decyzja uzupełnia dorobek Schengen w rozumieniu przepisów tytułu IV część trzecia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie z art. 5 wspomnianego Protokołu, Dania podejmuje decyzję o wprowadzeniu niniejszego instrumentu do własnego

- (6) Niniejsza decyzja stanowi rozwój postanowień dorobku Schengen, których nie stosuje się wobec Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽⁴⁾; dlatego też Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w jego przyjęciu i nie jest nim związane, ani nie podlega jego stosowaniu.
- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwój postanowień dorobku Schengen, których nie stosuje się wobec Irlandii, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽⁵⁾; dlatego też Irlandia nie uczestniczy w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani nie podlega jego stosowaniu.
- (8) Niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W części II pkt 1.2 Wspólnych Instrukcji Konsularnych (WIK) otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 26.4.2001, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, str. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, str. 20.

1) litery a)–d) otrzymują brzmienie:

„a) Jeżeli państwo właściwe nie posiada misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego w danym państwie, wiza jednolita może zostać wydana przez misję lub urząd państwa, które reprezentuje interesy państwa właściwego. Wiza wydawana jest w imieniu reprezentowanego państwa oraz – o ile konsultacje między organami centralnymi są niezbędne – za jego uprzednią zgodą. Jeżeli jedno z państw Beneluksu posiada misję dyplomatyczną lub urząd konsularny w danym państwie, automatycznie reprezentuje ono pozostałe państwa Beneluksu, chyba że w praktyce państwo to nie może reprezentować pozostałych państw Beneluksu. W takim przypadku państwa te mogą wezwać inne państwa partnerskie do reprezentowania ich w sprawach wiz w danym państwie trzecim.

b) Nawet jeśli Państwo posiada misję dyplomatyczną lub urząd konsularny w państwie trzecim, Państwo to może zwrócić się do innego państwa posiadającego urząd konsularny w tym państwie trzecim o reprezentowanie go. Jednolita wiza wydawana jest w imieniu reprezentowanego państwa i – o ile niezbędne są konsultacje między organami centralnymi – za jego uprzednią zgodą.

c) W przypadku wydawania wiz na podstawie lit. a) i b) forma reprezentacji jest uzgadniana między państwem lub państwami reprezentowanymi a państwem reprezentującym to państwo lub te państwa i określa:

— czas trwania reprezentacji i warunki jej zakończenia,

— w przypadku wniosków lit. b), uzgodnienia dotyczące wykonywania takiej reprezentacji, włącznie z warunkami regulującymi udostępnienie pomieszczeń przez państwo reprezentujące lub udostępnienie personelu przez państwo reprezentujące i państwo reprezentowane, oraz możliwy wkład finansowy państwa reprezentowanego w kosztach wydawania wiz poniesione przez państwo reprezentujące.

d) W przypadku wydawania jednolitych wiz na podstawie lit. a) i b) reprezentacja znajduje odzwierciedlenie w tabeli reprezentacji dla wydawania jednolitych wiz określonej w załączniku 18.”;

2) w lit. e) wyrazy „w państwach trzecich, w których nie wszystkie Państwa Schengen są reprezentowane” zastępuje się wyrazami „w przypadku reprezentacji na podstawie lit. a) i b)”;

3) w lit. e) tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:

„— w ramach współpracy konsularnej na poziomie lokalnym, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne zapewniają, by odpowiednie informacje dotyczące obowiązków wynikających z korzystania z reprezentacji na podstawie lit. a) i b) były dostępne dla osób ubiegających się o wizę.”

Artykuł 2

Dodaje się do WIK załącznik 18 zatytułowany „Tabela reprezentacji w sprawie wydawania jednolitych wiz”. Niniejszy Załącznik jest sporządzany i uaktualniany na podstawie informacji dostarczanych Sekretariatowi Generalnemu Rady, na podstawie procedury określonej w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 789/2001 dla zmian podręcznika dotyczącego wydawania wiz Schengen w państwach trzecich, w których nie wszystkie Państwa Schengen są reprezentowane, oraz zastępuje ten podręcznik.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2003 r.

W imieniu Rady

A. MATTEOLI

Przewodniczący